

תמיד עיני ה'

אינ זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חדש בחדשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לזמב"ט. שער התפילה פרק ה')

ביה - ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א - גליון 55 - כה איך תסס"ד לפיק ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" - עיה"ק ירושלים תובב"א

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

בית עולמים - דף קלא ע"א - ד"ה עוד

עוד יש שינוי א' בין ע"ק לז"א כי בע"ק לית גבינין על עינא ולית כסותא על עינא ובז"א יש גבינין וביארנו באורך בביאורינו לאדרא דמשפטים שענין הגבינים משמשים ב' דברים א' שכאשר העונות גורמים אז הקליפות עולים למעלה וגורמים סילוק השגחה והוא סוד סכותה בענן לך מעבור תפלה וכמ"ש מיום שחרב ביהמ"ק לא נראו שמים בטהרתה כי שמים הם עיינין ז' רקיעים ז' גלדי עינא כמו שיבואר עוד בעז"ה והוא סוד גבינא תתאה שתחת העיני' ולעומתו יורד גבינא עילאה על העין שלא יסתכל ז"א למעלה לעינא דע"ק וז"ס השינה שהעינים נסגרים ע"י נגיעת ב' הגבינים זה בזה שהסט"א יונקת מן הדינים מסופם סוספיתא דדהבא וגבינא עילאה הוא סוד הדין המונע הסתכלות עינא דע"ק בעינא דז"א ואז נאמר הנה זה עומד אחר כתלינו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים כי אע"פ שהעינין נסגרים ומסתלק השגחה מישראל אעפ"כ כתיב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם כו' כי יוצא נהירו דקיק דרך הגבינין והוא אור מועט לקיום ישראל בגלות והענין כי בהיות ישראל בארצם הם מושגחים מהקב"ה מז"א לבד כמ"ש ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלהיך בה כו' משא"כ בגלות שהם יושבים תחת ע' שרים והקב"ה משגיח עליהם באמצעות השרים והוא סוד גלות השכינה שיוצא נהירו דקיק ומתפשט דרך אותו השר ובא לישראל וזה נק' חלון והוא מ"ש משגיח מן החלונות והכל תלוי בעיינין כי א"י הוא בעיינין דז"א בת עין נוק' כידוע וכן נאמר וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן כו' שהוא א"י ונק' עין כי שם הארת הדעת כמש"ל שהוא ע' נפש יעקב דאתזנו מההוא רוחא דגניז בפומא ודעת גניז בפומא דמלכא וידוע כי כל הארץ נחלקת לע' רצועות לע' אומות כל א' תחת שר א' וכולם נכללים בא"י כמ"ש יצב גבולות עמים למספר ב"י והם ע' נפש

יעקב נגד ע' אומות שמהם בא תמצית השפע לאו"ה לע' אומין ומא"י יוצאים ע' רצועות לע' גבולות של הארץ וכולם נכללים בירושלים וכמ"ש עינך תראינה ירושלים כו' כמו שיתב' בעז"ה והם ג' דברים בעין א' הלובן המקיף כל העין ובפנימיותו ירוק קו ירוק המקיף את העולם ולפנים אוכמתא דעינא בת עין שמשם יוצא הארה וכח הראות וכן הם ג' דרגין בא"י א' כלל א"י והב' ירושלים באמצע והג' בהמ"ק באמצע ירושלים ונק' בת עין שמשם יוצא השפע וכל ההשגחה משם ושם הוא אבן שתיה אוכמתא דעינא על אבן אחת שבעה עינים כמו שיתבאר וז"ס ע' סנהדרין שהיו יושבים בבהמ"ק ומשם תצא תורה לישראל והוא סוד אור העינים כמ"ש ותורה אור ולכן כל ישראל עולים לרגל לבהמ"ק ג"פ בשנה כמ"ש יראה כל זכורך כו' בסוד ראיית העינים ואמרו יראה יראה כדרך שבא לראות בב' עיניו כך בא לראות בב' עיניו והנה לבאר זה הוא שידוע שנוק' דז"א היא עולימתא שפירתא דלית לה עיינין כי אין לה אלא עין א' סוד דעת ק"ל שלה עט' דגבורות וידוע כי ב' עינים הם דרגא דנו"ה כמ"ש כי עיניו על כל דרכי איש כו' ואמרו בזוהר איהו בנצח ואיהי בהוד וכמ"ש שהי' בעולם התוהו מסט' דנוק' קיימא דחד כמכא מהור לבד וכל תיקונא דילה הוא להביא לה הארה מחד כרוב נצח דאסתליק וע"י מושכים לה הארה מב' עיינין דז"א חו"ג ביחד ותיקונא דזיוגא הוא ע"י שיעלו הבירורים מסט"א והוא סוד תכלת שבחלזון כמש"ל וז"ס מ"ש רז"ל תכלת דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע לכסא הכבוד כו' והוא כי תכלת הם הבירורים העולים מסט"א בסוד חלזון כמש"ל והוא דומה לים נוקבא דז"א שבניינה מעט' דגבורות ולכן נק' י"ם נש"ב והוא מיינ דימא רבא סט' דבוצד"ק דמו"ס וים דומה לרקיע כידוע שהעין דומה לרקיע וכמ"ש השקיפה ממעון קדשך מן השמים ואמרו בש"ס רקיע שבו חמה ולבנה כוכבים ומזלות וידוע כי ב' עינים ה' ב' המאורות חמה ולבנה וכוכבים ומזלות ידוע שהם חו"ג ב' עינים כמש"ל וז' גלגלים ברקיע נגד ז' גלדי עינא ונק' גלגלים גלגלי דעינא בסוד אופנים שד' חיות הם ד' מוחין וד' גלגלים גק גוונין דבעינא וכמ"ש ובהנשא החיות ינשאו האופנים אצלם כי בהסתלק הד' מוחין בסוד הדורמיטא אז מסתלקים ד' גווני עינא שהעינים נסגרים וכתוב כי רוח החיה באופנים שהמוחין מאירים בעינים כמו שית' עוד בעז"ה ורקיע דומה לכסא הכבוד ד' מוחין שהם דרגא דאבהן ודוד מלכא דאתחבר עמהון ד' רגלי הכסא ובזוהר אמרו כי הכסא הוא שית מעלות לכסא וד' סמכין והכל הוא בעיינין שבהם יש ב' גוונין ו"ד ויו"ד נהיר בו"ד ובדורמיטא אסתליק יו"ד לעילא ולא נהיר בו"ד כמ"ש הגאון בפ"י לס"ד ויבואר עוד בעז"ה לקמן וע"י תכלת שבציצית עולים הבירורים בסוד מ"ן לנוק' ואז ממשיכים לה הארה גם מעין ימין דז"א עט' דחסדים והוא דרגא דנצח רגל ימין ואז זו"נ מזדווגים זה בזה וידוע כי בג' רגלים הנ"ל אז זו"נ הם בזיוגא חדא במעלה רמה מאוד ולכן אז מתתקנים ב' הרגלים ולכן נק' רגלים וז"ס שאמרו חיגר ברגלו א' פטור מן הראיה וכן סומא בא' מעיניו שאינו כדאי לתקנא זו"נ

בזיוגא דלהון ולכן אמרו כדרך שבא ליראות כו' ר"ל כמו שבז"א יש ב' עיינין ב' עטרין חו"ג כך בא לראות להעלות הנוק' ע"י מ"ן של ישראל העולים שם להמשיך לה ב' עיינין ובוזה ית' מאמר א' בזוהר פ' בשלח (ד' מ"ח ב') וז"ל כתיב זבולון לחוף ימים ישכון והא ימא חד כו' אוקמוה חברייא ברזא עילאה וירכתו על צידון כד"א יוצאי ירך יעקב וזבולון שוקא דימינא דגופא הוה וים כנרת הוי בעדבי' ומהכא אשתכח חלזון לתכלתא ע"כ. והענין בזה כבר כתבנו כמ"פ שעיקר אחיזת הסט"א היה בנצח דז"א דאסתליק בגלות וכמ"ש ויגע בכף יריכו הני מאני דרבנן כו' שהלבושים הם בנצח כמ"ש ל בשם הגאון והוא רוצה שיהיה כמו בעולם התוהו שהיה קיימא דחד סמכא מסט' דהוד לבד ואמרו בזוהר ויגע בכף יריכו אינון תמכי אורייתא והוא דרגא דזבולון כידוע שיששכר עסק בתורה וזבולון היה מחזיק אותו וז"ש וירכתו על צידון ירכא ימינא ומביא ראיה מפ' יוצאי ירך יעקב שסתם ירך הוא בנצח וכמ"ש ותקע כף ירך יעקב ואמר וים כנרת הוה בעדבי' נוק' דז"א כנרת גי' תרע"א מילוי אדני שכל חפצא לאתקשרא בירכא ימינא למלא חסרונה והוא כנרת חסר א' ימינא עט' דחסדים כידוע שא' דאדני ממתק די"ן מאדנ"י דינא דמלכותא ומהכא אשתכח חלזון ר"ל מים כנרת מנוק' שעולה בירורי מ"ן משם ב"ן וז"ס מ"ש ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת והיה לכם לציצית וראיתם אותו כו' והענין כי הציצית הוא רזא דעיינין כמ"ש בס"ד ד' מלכין נפקין לקדמות ארבע והם ד' ציציות נגד ד' מוחין וכמ"ש בזה למעלה בדרוש עינא דע"ק יעו"ש ובביאורינו לאדרא דמשפטים והענין כי הציצית הם במלבוש וכבר נת' שהלבושים הם בנו"ה כמ"ש הוד והדר לבשת כו' ונו"ה הם בעיינין וכל זיוגא הוא בסט' דעיינין כמ"ש וראיתיה לזכור ברית עולם וכתוב הסבי עיניך שהם הרהיבוני דאתוקדן בשלהוביתא דרחימותא כמ"ש בזוהר ולכן מצות ציצית כולל תרי"ג מצות ברזא דברייתא דאתער ע"י ראיית העיינין וכתוב וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' וז"ס מצות ציצית מדאורייתא בצמר ופשתים לבד והם דרגא דקין והבל בקין כתיב ויבא מפרי האדמה כו' ואמרו שהביא ז"פ ובהבל כתיב מבכורות צאנו צמר כבשים וידוע כי קין והבל הם דרגא דגו"ה ותליין בעיינין כמ"ש (לקמן באד"ר קמ"ג א') בזוהר דאחית תרין דמעין לימא רבא הם קין והבל הביאו הגאון בפ' לס"ד והם מתמתקים ע"י ב' עינים הנ"ל שהם בנו"ה וז"ס מ"ש רז"ל כשזוכר את בניו מוריד ב' דמעות לים הגדול ואתי זעפא והוא בסוד הנסירה לזווגא זו"נ ע"י ב' עינים וכמ"ש בס"ד חד רגשא בגין לאתפרשא והם ב' דמעות ב' עיינין חו"ג ומורידים לים הגדול נוק' ע"י הנסירה ואז הוא זעפא כמ"ש רגשא בגין לאתפרשא וידוע כי איסור שעטנ"ז הוא שלא לחבר קין והבל ביחד שור וחמור כמ"ש הגאון בזה באריכות בס"ד דברים נפלאים ומצינו שבציצית הותר כלאים וכמ"ש לא תלבש שעטנז כו' גדילים תעשה לך שע"י ציצית באסתכלותא דעיינין הם מתמתקים והם הבירורים העולים למעלה ע"י תכלת ולכן עיקר היתר שעטנז בציצית הוא ע"י תכלת ועיקר

אתבסמותא דלהון הוא ע"י חכמה עילאה שמסתלק יו"ד למעלה לשורשו לחכמה אבא ומבי' מוחין מעולים ואז הוא סוד הזיוג ומתפרשין הגביני' ונפתחים עיניו ולזה אמרו מוריד ב' דמעות לים הגדול ימא דחכמתא עילאה ולכן לילה לאו זמן ציצית הוא כי אז הוא בבחי' דורמיטא כידוע וז"ס ד' ציציות דתליין בד' אותיות הוי"ה ובהם תרי"ג מצות שמי עם י"ה שס"ה זכרי עם ו"ה רמ"ח והם בד' סטרין כידוע שי"ה חו"ב הם ימינא ושמאלא ו"ה תו"מ פנים ואחור והם ד' חיות בד' צדדים ולעומתם ד' אופנים בד' סטרין וסוד זה גילה יחזקאל במ"ש וארא החיות והנה אופן אחד בארץ כו' כמ"ש ד' חיות הם ד' מוחין ואופנים הם בעיינין ובנוק' הוא הארת חד עינא לבד עולימתא שפירתא כו' כמ"ש לוז"ש אופן א' בארץ כו' וזה ראה יחזקאל בגלות בבל שאז היה ז"א בבחי' דורמיטא וידוע כי כלל העולם הוא מתחלק לז' ארצות וכן א"י כלולה מכל ז' ארעאין והם נגד ז' גלדי עינא ז' עיינין דאשגחותא וכמ"ש שבעה עיני ה' משוטטות כו' וכולם כלילין בבת עין והוא אבן שתיה שממנו הושתת העולם וכמ"ש על אבן אחת שבעה עינים וכמו שיתבאר לפנינו בעז"ה ולכן כ"ז שהיו ישראל מיושבים על אדמת הקודש היו מושגחים מן העינים עצמם כמ"ש"ל והיו בסוד פתיחו דעיינין משא"כ בגלות אז מושגחים דרך ע' שרים שהם בסוד גביני דעינא שהם סוד הרקיעים דאנהיג בהו קוב"ה לאו"ה וכמ"ש בזוהר פ' ויקהל (דף ר"ט ע"א) וז"ל וכל רקיעא ורקיעא אית ממנא ואתפקד על עלמא ועל ארעא לאנהגא כולא בר ארעא דישראל דלא אנהיג בה רקיעא ולא חילא אחרא אלא קוב"ה בלחודוי ואלו רקיעין בהם ע' שרי' דסחרן לרקיעא דא"י כמבואר שם וכן הגביני' מסבבים העינים ולכן כשישראל בגלות אז בסוד סגירו דעיינין בסוד הדורמיטא ואז כתיב והסתרתני פני' מהם שנעזבים להשגחת השרים בטבע ואין נסים נתגלים רק נהירו דקיק יוצא דרך הגביני לקיימם בגלות וז"ס סתימת הנבואה בגלות דלא שריא לבר מארעא קדישא כי הנבואה הוא בנו"ה בעיינין שלכן נק' רואים ונק' חוזים שהם נטלין ב' היכלות נוגה וזוהר שהם סוד ב' עיינין ב' מאורות חמה ולבנה כמ"ש הגאון בפ"י לס"ד וכל נבואה היה מבהמ"ק כמ"ש משא גיא חזיון והוא סוד בת עינא שמשם הוא עיקר מאור העינים כמ"ש"ל ולזה נאמר הנה זה עומד אחר כתלינו גביני עינא והם ענני שמיא כמ"ש סכותה בענן לך וכתוב וענן אבק רגליו נו"ה כרובי עינא כמ"ש"ל וז"ס מ"ש רז"ל מלך בו"ד אבל מה הוא עושה תולה שק על פתחו אף אני כך אעשה שנאמר אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם וכמ"ש בזוהר שם דרקיעא דתליא על א"י שם פתח א' מכוון נגד כסה"כ והוא סוד פתח העינים מכוון נגד ד' מוחין שמשם הוא נהירו דמינא כמ"ש ורקיע דומה לכסה"כ כמ"ש"ל ועתה נסתמו העינים ע"י גביני' והם ע"י אחיזת הקליפות שהם ת' מאות איש של עשו וז"ש וש"ק אשים כסותם ואמרו מיום שחרב בהמ"ק לא נראה רקיע בטהרתה כי ב' היכלות הם א' עצם השמים והב' לטוהר והם דרגא דנו"ה ב' עינים וכבר אמרנו שבגלות אסתלק נצח ואשתאר כרוב חד הוד לבד והודי נהפך עלי כו' והוא

מ"ש דומה דודי לצבי כו' הצבי הזה כשהוא ישן עינו אחת פתוחה כו' ולכן מה שנסתלק הוא היכל לטוהר (עיינן מזה בפ"י הגאון על היכלות) וכתוב משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים שע"י הצדיקים ממשיכים לה הארה מחד כרוב דאסתליק והוא בפתוחו דעיינין זעיר כמבחר כותלא וחרכיה והם תשב"ר נו"ה כרובים כידוע:

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים
ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה